

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 689

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 449 din 24 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
722. — Hotărâre pentru modificarea art. 18 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020	6
732. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A., care funcționează sub autoritatea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării	7–8
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL	
20. — Decizie privind aprobarea Cerințelor suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679	9–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
13.963. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 449**

din 24 iunie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38
din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.450D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 iunie 2021, în prezența reprezentantului Avocatului Poporului, consilier Linda Zenovia Timofan, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 24 iunie 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Adresa nr. 8.560 din 23 aprilie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.333 din 23 aprilie 2021, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021.**

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că prevederile art. 20 din Legea nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România (denumită în continuare — *Academia*) reglementează finanțarea cheltuielilor sale de întreținere și funcționare și a indemnizațiilor din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, conform legilor bugetare anuale, ceea ce conferă un caracter mixt procesului de constituire a finanțării acestei instituții. Legea criticată derogă de la aceste prevederi, stabilind că finanțarea Academiei se realizează, până la data de 31 decembrie 2021, numai din venituri proprii, fără acordarea de subvenții de la bugetul de stat.

5. Deși eliminarea subvențiilor de la bugetul de stat este prezentată ca o derogare, în realitate, este modificat însuși cadrul legal de reglementare al finanțării Academiei, prin înlăturarea de la aplicare a uneia dintre sursele sale legale de finanțare. În înțelesul art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007, prin legile bugetare trebuie stabilit cuantumul concret al subvențiilor de stat, iar nu încetarea acordării acestora, tocmai în

considerarea caracterului mixt al finanțării unei instituții publice, autonome.

6. Se susține că legiuitorul are libertatea să reglementeze formarea resurselor financiare ale statului, stabilind categoriile de venituri care vor urma să formeze resursele financiare ale statului, precum și cheltuielile publice și destinația lor. Modul în care statul asigură resursele necesare realizării politicii naționale în materie constituie un aspect de oportunitate a reglementării legale, ce ține de marja de apreciere a legiuitorului, însă cu respectarea Legii fundamentale. Se subliniază că bugetul reprezintă planul financiar al statului, aprobat prin lege, prin care sunt prevăzute veniturile și cheltuielile publice stabilite în fiecare an, necesare îndeplinirii funcțiilor și sarcinilor statului.

7. Eliminarea, pe calea derogării, a subvențiilor de la bugetul de stat acordate Academiei determină modificarea unei reglementări legale în vigoare, respectiv art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007, deși legea bugetului de stat se elaborează pe baza legilor aflate în vigoare, care prevăd cu claritate modul de finanțare a cheltuielilor instituției. Derogarea presupune preexistența unui cadru legislativ într-o anumită materie care are caracter și aplicabilitate generale și de la ale cărei soluții legislative are loc o abatere sub forma unei derogări fie pentru anumiți subiecți de drept, fie pentru anumite situații particulare aplicabile acestora sau pentru anumite perioade temporare determinate. Derogarea repetată și uneori oscilantă de la prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007, prin care se modifică esențial modul de finanțare a instituției, este de natură a afecta stabilitatea legislației, aceasta devenind practic inaplicabilă în formele în vigoare și contrară principiului securității raporturilor juridice, dimensiune fundamentală a statului de drept, și a previzibilității legii sub aspectul consecințelor pe care le antrenează, ceea ce este contrar art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Mai mult, dispozițiile de la care s-a derogat nu au fost abrogate, ci rămân în vigoare, legiuitorul stabilind însă finanțarea numai din venituri proprii, într-o manieră care lipsește de efecte juridice actul de bază, de la care se derogă.

8. Prin urmare, deși derogarea este o problemă de opțiune legislativă a Parlamentului, normele derogatorii aplicate în mod repetat unor reglementări legale în vigoare creează un grad sporit de instabilitate, fragilizând însăși existența instituțională a Academiei. Deși modificarea adusă pe calea derogării este temporară, aceasta lipsește Academia de fondurile necesare, obligând-o să-și asigure finanțarea cheltuielilor numai din veniturile proprii.

9. Intrarea imediată în vigoare a prevederilor criticate pune destinarii normei juridice în imposibilitatea de a-și adapta conduita și de a previziona propriul buget bazat exclusiv pe veniturile proprii, necesar îndeplinirii atribuțiilor sale legale privind conceperea, promovarea, dezvoltarea, sprijinirea și protejarea științei sub toate formele, acțiunile și metodele directe, indirecte sau adiacente. Or, art. 1 alin. (5) din Constituție impune ca activitatea de legiferare să asigure calitatea actelor normative, respectând exigențele referitoare la precizie, previzibilitate și asigurarea securității raporturilor juridice, iar aceasta trebuie observată cu mai mare strictețe în cazul actelor

normative cu implicații și consecințe financiare. Este lipsită de justificare obiectivă situația sistării finanțării de la bugetul de stat a Academiei, având în vedere păstrarea finanțării de la bugetul de stat și din venituri proprii în cazul altor instituții similare, și anume: Academia de Științe Tehnice din România și Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

10. Se mai arată că lipsa unor fonduri suficiente ca urmare a finanțării numai din venituri proprii, fără susținere bugetară, afectează atât statutul Academiei, buna funcționare și eficacitatea activității desfășurate, cât și statutul membrilor săi, încălcând implicit dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. c) din Constituție, potrivit cărora statul trebuie să asigure stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale. De aceea, sursa de finanțare a instituției trebuie să fie în mod real aptă să acopere cheltuielile de funcționare, în condițiile legii bugetare anuale; or, asigurarea cheltuielilor Academiei din venituri proprii reprezintă o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv.

11. În sensul celor de mai sus, se fac trimiteri la deciziile Curții Constituționale nr. 633 din 8 octombrie 2015, nr. 22 din 20 ianuarie 2016 și nr. 771 din 22 octombrie 2020, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, și Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Reckvényi împotriva Ungariei*).

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și ale art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției de neconstituționalitate și ale procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 9 martie 2021, care au următorul cuprins: „*Până la data de 31 decembrie 2021, prin derogare de la prevederile art. 20 din Legea nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România, cu modificările și completările ulterioare, finanțarea cheltuielilor instituției se asigură din veniturile proprii*”.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, precum și ale art. 135 alin. (2) lit. c) privind obligația statului de a asigura stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 ianuarie 2007, stabilesc că „*Finanțarea cheltuielilor de întreținere, funcționare și a indemnizațiilor se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul*

de stat, conform legilor bugetare anuale”. Textul legal criticat reglementează o derogare de la art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007, stabilind că statul nu acordă Academiei subvenții de la bugetul de stat pentru anul 2021, finanțarea acesteia urmând să se facă doar din veniturile proprii. În acest context normativ, se susține că eliminarea, pe calea derogării, a subvențiilor de la bugetul de stat acordate Academiei determină modificarea unei reglementări legale în vigoare, respectiv art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007, deși legea bugetului de stat se elaborează pe baza legilor aflate în vigoare, care prevăd cu claritate modul de finanțare a cheltuielilor instituției.

18. Curtea reține că o reglementare având aceeași finalitate a fost adoptată și prin Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, iar actuala reglementare nu face altceva decât să mențină aceeași soluție normativă și pentru anul 2021. Astfel, art. 35 din Legea nr. 5/2020 stabilea că „*În anul 2020, Academia Oamenilor de Știință din România va fi finanțată în integralitate din venituri proprii fără a beneficia de niciun transfer sau subvenție de la bugetul de stat*”.

19. În cursul anului 2020, Parlamentul a adoptat Legea pentru modificarea Legii nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România, care la art. II alin. (1) stabilea că „*Prin derogare de la prevederile art. 35 din Legea nr. 5/2020 a bugetului de stat pe anul 2020, cu modificările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2020, finanțarea cheltuielilor Academiei Oamenilor de Știință din România se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat*”. Curtea Constituțională, fiind sesizată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate cu examinarea constituționalității legii antereferite, a stabilit, cu titlu de principiu, că legea bugetului de stat, care este adoptată de Parlament în ședință comună, nu poate fi modificată printr-o lege adoptată de Camerele Parlamentului în ședințe separate. Curtea a observat că legea criticată, fiind o lege ordinară adoptată de Camerele Parlamentului în ședințe separate, a modificat chiar legea bugetului de stat, astfel că a constatat neconstituționalitatea art. II din legea antereferită, apreciind că încalcă art. 65 alin. (2) lit. b) și art. 138 alin. (2) din Constituție (Decizia nr. 771 din 22 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1135 din 25 noiembrie 2020, paragrafele 45—49). Prin aceeași decizie, Curtea a subliniat că „*legea bugetului de stat se elaborează pe baza legilor aflate în vigoare, și nu prin modificarea acestora*; astfel, legea bugetului de stat nu poate modifica legi organice/ordinare care se adoptă în ședințe separate ale Camerelor, aspect care s-a întâmplat chiar prin art. 35 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020 [prin lăsarea fără consistență normativă a art. 20 alin. (1) teza finală din Legea nr. 31/2007], însă, Curtea nu este competentă să controleze eventualele probleme de constituționalitate ale altor legi în vigoare pe calea controlului *a priori* de constituționalitate”.

20. În cauza de față, Curtea constată că premisa analizei sale este aceea că reglementarea criticată, care face parte din legea bugetului, stabilește o derogare de la o altă reglementare cuprinsă într-o lege adoptată în ședințe separate ale celor două Camere ale Parlamentului, ceea ce, în opinia autorului excepției, este contrar statului de drept și principiului legalității.

21. Potrivit art. 15 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, „*Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri*”. Așadar, o reglementare derogatorie presupune existența normativă simultană în fondul activ al legislației a două acte normative primare, respectiv cea

cadru și cea derogatorie, acesta din urmă cuprinzând norme diferite față de reglementarea-cadru și aplicându-se cazurilor anume evidențiate în conținutul său normativ (Decizia nr. 761 din 17 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2015, paragraful 46). Rezultă că textul criticat este unul derogatoriu cu aplicare limitată în timp, respectiv pentru cursul anului 2021, și, prin urmare, trebuie adoptat după aceeași procedură ca textul de la care se derogă din legea de bază.

22. Curtea reține că, potrivit Constituției, în ședința comună a celor două Camere se adoptă două categorii de legi, și anume cea privind statutul deputaților și senatorilor și cea privind legea bugetului de stat și a asigurărilor sociale de stat [art. 65 alin. (2) lit. b) și j) din Constituție]. În jurisprudența sa, Curtea a acordat o atenție deosebită acestor legi, stabilind că statutul deputaților și senatorilor este un domeniu de reglementare care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. c) din Constituție, este rezervat legii organice, iar adoptarea unei asemenea legi, având în vedere obiectul său, se face în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, conform art. 65 alin. (2) lit. j) din Constituție, cu majoritatea prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017, paragraful 31, a reținut că, în considerarea acestor temeuri constituționale, Parlamentul a adoptat Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 3 mai 2006, în ședința comună și cu majoritatea de vot necesară adoptării legilor organice. O astfel de lege nu poate cuprinde reglementări ce țin de infracțiunile săvârșite de deputați/senatori (norme de drept penal substanțial) pentru că acestea se reglementează prin lege organică adoptată în ședințe separate ale celor două Camere (Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, paragraful 32), așadar, cu votul majorității membrilor fiecărei Camere [art. 76 alin. (1) din Constituție]. Rezultă că, deși ambele categorii de norme fac obiectul de reglementare al unor legi organice, ele se adoptă fie în ședința comună, fie în ședințe separate ale celor două Camere, în funcție de sfera de relații sociale reglementate.

23. În jurisprudența sa referitoare la legea bugetului de stat și a asigurărilor sociale de stat, Curtea a stabilit că domeniul bugetar vizează previzionarea și aprobarea anuală a veniturilor și a cheltuielilor, în funcție de cadrul normativ existent și de prioritățile politicilor/strategiilor publice (Decizia nr. 61 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 5 iunie 2020, paragraful 73), iar bugetul reprezintă un plan financiar al statului, aprobat prin lege, prin care sunt prevăzute veniturile și cheltuielile publice stabilite în fiecare an, necesare îndeplinirii funcțiilor și sarcinilor statului, este elaborat de Guvern pe baza legilor aflate în fondul activ al legislației, legi care stabilesc atât veniturile, cât și cheltuielile statului (Decizia nr. 127 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, paragraful 95, sau Decizia nr. 593 din 15 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 22 iulie 2020, paragraful 53). De principiu, diminuarea/majorarea veniturilor/cheltuielilor statului nu se face prin legea bugetului de stat, aceasta reprezentând mai degrabă o centralizare financiară a veniturilor/cheltuielilor statului angajate prin legile aflate în dreptul pozitiv (Decizia nr. 1 din 13 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 25 ianuarie 2021, paragraful 102). Legea bugetului de stat/Actele normative de rectificare a acestuia nu poate/nu pot modifica/completa/abroga legi care stabilesc veniturile sau angajează cheltuielile statului (Decizia nr. 1 din 13 ianuarie 2021, paragraful 102).

24. Legea bugetului de stat și cea a asigurărilor sociale de stat sunt legi ordinare, ceea ce înseamnă că se adoptă în ședința comună a celor două Camere cu votul majorității

deputaților și senatorilor prezenți (art. 53 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 25 martie 2020). Conform jurisprudenței Curții Constituționale, reglementarea organizării și funcționării Academiei se realizează prin lege ordinară (Decizia nr. 771 din 22 octombrie 2020, paragraful 43), ceea ce înseamnă că se adoptă în ședința separată a celor două Camere, cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră [art. 76 alin. (2) din Constituție]. Rezultă că, deși legea bugetului și Legea nr. 31/2007 sunt legi ordinare, ele se adoptă fie în ședința comună, fie în ședințe separate ale celor două Camere, în funcție de sfera de relații sociale reglementate, iar proporția dintre deputați/senatori în alcătuirea majorității de vot nu este identică din moment ce în primul caz majoritatea se raportează la un număr de parlamentari prezenți, indiferent că sunt deputați sau senatori, pe când în cel de-al doilea caz la un număr distinct și separat de deputați/senatori prezenți.

25. Curtea reține că în ipoteza legilor adoptate în ședința comună, Parlamentul acționează din punct de vedere procedural ca o singură Cameră, pe când în cazul legilor adoptate în ședințe separate, funcția legislativă a Parlamentului este exercitată separat de cele două Camere ale sale. Astfel, în urma revizuirii Constituției din anul 2003, procedura de adoptare a legilor organice și ordinare s-a modificat radical, în sensul că fiecare Cameră a Parlamentului a fost înzestrată cu o anumită competență, iar sesizarea Camerelor a fost supusă unui regim constituțional strict reglementat de art. 75 din Constituție. S-a ajuns la conceptualizarea noțiunilor de Cameră de reflecție și Cameră decizională, tipologii de Camere expres calificate ca atare prin Constituție, în funcție de domeniul în care este adoptată legea respectivă (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015). Prin urmare, în principiu, fiecare dintre cele două Camere are un rol și competențe determinate (Decizia nr. 431 din 21 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 20 iulie 2017, paragraful 28).

26. În consecință, o lege ordinară adoptată în ședința comună, pe de o parte, nu este adoptată cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră, ci de majoritatea deputaților și senatorilor prezenți, iar, pe de altă parte, iese din logica sesizării succesive a celor două Camere (Camera de reflecție și Cameră decizională).

27. Mai mult, în continuarea aspectelor formale evidențiate ale procedurii de legiferare, legea bugetului de stat nu poate modifica/completa/abroga legi care stabilesc veniturile sau angajează cheltuielile statului, tocmai pentru că este un plan financiar anual al statului care se clădește pe actele normative ce fac parte din dreptul pozitiv.

28. Astfel, analizând sistematic prevederile art. 2 alin. (1) pct. 31, ale art. 3 alin. (1), ale art. 14 alin. (2), ale art. 26 și ale art. 35 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, Curtea reține că activitatea de întocmire a proiectului legii bugetului de stat se grefează pe normele juridice aflate în dreptul pozitiv, iar propunerile ordonatorilor principali de credite pe baza cărora se întocmește bugetul se realizează potrivit normelor legale existente, și nu celor viitoare, care cel puțin la momentul întocmirii propunerilor de buget sunt inexistente. Dacă Guvernul observă că aceste propuneri depășesc posibilitățile economice ale țării, iar bugetul astfel constituit ar fi unul nerealist, poate modifica sau propune modificarea prevederilor legale care duc la un astfel de dezechilibru bugetar printr-o ordonanță de urgență/proiect de lege, după caz, așadar, printr-un act distinct de legea bugetului de stat. Legea bugetului nu este decât un act centralizator al

veniturilor și cheltuielilor statului existente în dreptul pozitiv, pentru că bugetul se elaborează pe baza propunerilor ordonatorilor principali de credite, propuneri care se fundamentează întotdeauna pe lege. De altfel, legiuitorul constituant a stabilit o modalitate diferită și singulară de adoptare a legii bugetului de stat (fiind singura lege adoptată în exclusivitate la propunerea Guvernului și tot singura lege ordinară adoptată în ședința comună a celor două Camere), tocmai datorită caracterului particular al obiectului său de reglementare.

29. Prin urmare, Curtea constată că legea bugetului de stat, prin derogarea realizată, a modificat, pentru anul 2021, o lege în vigoare, depășind sfera de relații sociale pe care aceasta are aptitudinea constituțională să o reglementeze. Astfel, textul criticat, în loc să se subsumeze obiectului de reglementare al unei legi bugetare, în sensul de a identifica veniturile bugetare care să susțină cheltuiala bugetară reglementată de Legea nr. 31/2007, a procedat la eliminarea acestei cheltuieli. De altfel, sintagma „conform legilor bugetare anuale” din cuprinsul art. 20 alin. (1) din Legea nr. 31/2007 nu poate fi interpretată în sensul că prin aceste legi se stabilește dacă se acordă sau nu subvenția, pentru că (i) acordarea însăși a subvenției este reglementată prin Legea nr. 31/2007 și (ii) o lege bugetară nu poate lăsa fără consistență normativă un text de lege care trebuie luat în considerare pentru construcția bugetară. Prin urmare, această sintagmă exprimă ideea de stabilire *in concreto* a cuantumului anual al acestei subvenții pentru asigurarea funcționării Academiei, și nu de retragere/eliminarea temporară pe diverși ani a acestei subvenții.

30. Rezultă că art. 38 din Legea nr. 15/2021 încalcă principiul legalității dintr-o dublă perspectivă: (i) procedurală — subsumată exigențelor legilor adoptate în ședința comună sau separate ale celor două Camere și, implicit, a majorității de vot cerute din rândul deputaților și senatorilor [art. 65 alin. (1) și (2) lit. b) și art. 76 alin. (2) din Constituție] și (ii) materială — subsumată faptului că excedează sferei de relații sociale pe care legea bugetului are aptitudinea constituțională să o reglementeze [art. 138 alin. (2) din Constituție]. Prin urmare, *textul criticat încalcă principiul legalității, în componenta sa referitoare la supremația Constituției, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la art. 65 alin. (1) și (2) lit. b), art. 76 alin. (2) și art. 138 alin. (2) din Constituție.*

31. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că „principiul legalității este unul de rang constituțional” (a se vedea Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009), astfel încât încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede că respectarea legilor este obligatorie (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile art. 38 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021 sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 224). Totodată, aceeași concluzie se impune și atunci când legea adoptată încalcă prevederile Constituției.

32. Încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012). Trăsătura esențială a statului de drept o constituie supremația Constituției și obligativitatea respectării legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 232 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 15 noiembrie 2001, Decizia nr. 234 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 7 septembrie 2001, sau Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011). Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea tuturor legilor și tuturor actelor normative cu aceasta” (Decizia nr. 22 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2004), ceea ce înseamnă că acesta „implică, prioritar, respectarea legii, iar statul democratic este prin excelență un stat în care se manifestă domnia legii” (Decizia nr. 13 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 aprilie 1999). Tot în jurisprudența sa, Curtea a subliniat faptul că o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile/competențele autorităților sunt definite prin lege (Decizia nr. 55 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 17 iunie 2020, paragraful 59), ceea ce înseamnă că și exercitarea competențelor lor trebuie să se facă în conformitate cu legea și Constituția. Or, în cazul de față, textul criticat nici nu putea fi adoptat potrivit procedurii specifice a legilor bugetare și nici nu putea face parte din cuprinsul acestora, conținutul său normativ nesubsumându-se obiectului acestora. Prin urmare, *textul criticat încalcă principiul statului de drept consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție.*

33. Față de temeinicia motivelor de neconstituționalitate extrinsecă ce vizează procedura de adoptare și obiectul de reglementare, reținută prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție și care afectează art. 38 din Legea nr. 15/2021, Curtea constată că nu mai este cazul să examineze și criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate în raport cu art. 135 alin. (2) lit. c) privind obligația statului de a asigura stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 13 martie 2020, paragraful 62, sau Decizia nr. 155 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 4 iunie 2020, paragraful 78).

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 18 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrelui general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La articolul 18 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 12 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Prolungirea prevăzută la alin. (2) se poate aproba numai în cazul în care valoarea sumelor reprezentând asistența financiară nerambursabilă autorizată la plată de către Autoritatea de management reprezintă minimum 50% din valoarea asistenței financiare nerambursabile aferente operațiunii în cauză.

(4) Modificările soluțiilor tehnice și/sau proiectului tehnic se pot face pe toată perioada de implementare a proiectului.”

Art. II. — Dispozițiile art. I se aplică inclusiv solicitărilor de modificare a contractelor de finanțare ce au ca obiect prelungirea duratei de execuție și/sau implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime peste termenul de 24 de luni și solicitărilor de modificare a soluțiilor tehnice și/sau ale proiectului tehnic, aflate în curs de analiză la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Nechita-Adrian Oros

p. Ministrul investițiilor
și proiectelor europene,

Marius-Mihai Vasiliu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2021 al Societății Naționale
de Radiocomunicații — S.A., care funcționează sub autoritatea
Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A., care funcționează sub autoritatea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ilie-Dan Barna
Ministrul cercetării, inovării
și digitalizării,
Ciprian-Sergiu Teleman
Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

MINISTERUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI DIGITALIZĂRII
Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A.
Adresa: Șos. Olteniței nr. 103, București
CUI: 10881986

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI pe anul 2021

- mii lei -

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2021
0	1	2	3	4
I		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	272.870,29
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	272.570,02
		a) subvenții, cf.prevederilor legale în vigoare	3	0,00
		b) transferuri, cf.prevederilor legale în vigoare	4	0,00
	2	Venituri financiare	5	300,28
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	270.829,11
	1	Cheletuieli de exploatare (Rd. 7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	268.533,75
		A. Cheltuieli cu bunuri și servicii	8	97.606,77
		B. Cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	9	2.336,34
		C. Cheltuieli cu personalul (Rd. 10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	107.772,99
		C0 Cheltuieli de natura salarială (Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	103.896,31
		C1 Cheltuieli cu salariile	12	94.297,14
		C2 Bonusuri	13	9.599,17
		C3 Alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	117,52
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	15	0,00
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	565,13
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	3.194,04
		D. Alte cheltuieli de exploatare	18	60.817,65
	2	Cheletuieli financiare	19	2.295,36
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	2.041,18
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	2.007,61
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	2.434,23
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	818,28
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0,00
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0,00
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE, (Rd.26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25) din care:	26	-1.582,38
	1	Rezerve legale	27	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisionanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,00
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30 și 31 (Rd.26-(Rd.27 la Rd.31)≥0).	32	0,00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0,00
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0,00
		a) - dividende convenite bugetului de stat	35	0,00
		b) - dividende convenite bugetului local	36	0,00
		c) - dividende convenite altor acționari	37	0,00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	40	0,00
		a) cheltuieli materiale	41	0,00
		b) cheltuieli cu salariile	42	0,00
		c) cheltuieli privind prestatările de servicii	43	0,00
		d) cheltuieli cu reclama și publicitate	44	0,00
		e) alte cheltuieli	45	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	95.336,34
	1	Alocații de la buget	47	0,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0,00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	81.085,49
X		DATE DE FUNDAMENTARE		0,00
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	1.250
	2	Nr. mediu de salariați total	51	1.215
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) determinat pe baza cheltuielilor de natura salarială *)	52	6.937,59
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	6.516,02
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	224,34
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	224,27
		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	0,00
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	992,52
	8	Plăți restante	58	0,00
	9	Creanțe restante	59	44.279,86

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL

DECIZIE

privind aprobarea Cerințelor suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679

Având în vedere prevederile art. 42 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, denumit în continuare *Regulamentul general privind protecția datelor*,

ținând cont de prevederile art. 43 din Regulamentul general privind protecția datelor, referitoare la organismele de certificare, prin care se dispune că statele membre se asigură că organismele de certificare pot fi acreditate de organismul național de acreditare desemnat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93, în conformitate cu standardul EN-ISO/IEC 17065/2012 și cu cerințele suplimentare stabilite de Autoritatea națională de supraveghere, competentă potrivit art. 55 sau 56 din Regulamentul general privind protecția datelor,

având în vedere calitatea oficială a Asociației de Acreditare din România — RENAR de organism național de acreditare, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008, al Ordonanței Guvernului nr. 23/2009 privind activitatea de acreditare a organismelor de evaluare a conformității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 256/2011, precum și al Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare,

în considerarea Standardului european EN-ISO/IEC 17065/2012 (Standardul român SR EN ISO/CEI 17065:2013 este identic cu Standardul european EN-ISO/IEC 17065/2012 și are același statut ca și versiunile oficiale, fiind publicat cu permisiunea Organizației Comune Europene de Standardizare),

având în vedere documentul emis de Comitetul european pentru protecția datelor intitulat „Orientările nr. 1/2018 privind certificarea și identificarea criteriilor de certificare în conformitate cu articolele 42 și 43 din Regulamentul general privind protecția datelor”, versiunea 3.0 din 4 iunie 2019,

ținând cont de faptul că organismul de certificare din România — RENAR a fost consultat de Autoritatea națională de supraveghere cu privire la proiectul de document conținând Cerințele suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679,

ținând cont de art. 64 alin. (1) lit. c) din Regulamentul general privind protecția datelor, potrivit căruia Comitetul european pentru protecția datelor emite un aviz de fiecare dată când o autoritate de supraveghere competentă intenționează să aprobe cerințe pentru acreditarea unui organism de certificare în conformitate cu art. 43 alin. (3) sau a criteriilor de certificare menționate la art. 42 alin. (5) din Regulamentul general privind protecția datelor,

luând în considerare Avizul nr. 13 din 23 martie 2021 al Comitetului european pentru protecția datelor privind proiectul de „Cerințe suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679”, întocmit de Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal,

în baza Notei Direcției juridice și comunicare nr. 125 din 7.08.2020 cu privire la proiectul de Decizie privind „Cerințele suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679”,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. (5) și (6) și ale art. 10 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, republicată, precum și ale art. 6 alin. (2) lit. b) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, aprobat prin Hotărârea Biroului permanent al Senatului nr. 16/2005, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Cerințele suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal,
Ancuța Gianina Opre

CERINȚELE SUPPLEMENTARE

pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679

CAPITOLUL I

Introducere

Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) prevede că statele membre, autoritățile de supraveghere, comitetul și Comisia Europeană încurajează instituirea de mecanisme de certificare în domeniul protecției datelor, precum și de sigilii și mărci în acest domeniu, care să permită demonstrarea faptului că operațiunile de prelucrare efectuate de operatori și de persoanele împuternicite de operatori respectă această reglementare, luându-se în considerare necesitățile specifice ale microîntreprinderilor, ale întreprinderilor mici și mijlocii.

Corelat cu aceste prevederi, art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679 dispune că statele membre se asigură că organismele de certificare pot fi acreditate de organismul național de acreditare desemnat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, în conformitate cu standardul EN-ISO/IEC 17065/2012 și cu cerințele suplimentare stabilite de autoritatea națională de supraveghere.

La nivelul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (denumită în continuare ANSPDCP) a fost elaborat prezentul document care conține „Cerințe suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679”.

La întocmirea documentului conținând cerințele suplimentare au fost luate în considerare o serie de documente, printre care și cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012 și Ghidul nr. 1/2018 privind certificarea și identificarea criteriilor de certificare, document adoptat de Comitetul european pentru protecția datelor.

Standardul european EN-ISO/IEC 17065/2012 este identic cu standardul român SR EN ISO/CEI 17065:2013.

SR EN ISO/CEI 17065:2013 reprezintă versiunea română a textului în limba engleză a standardului european EN-ISO/IEC 17065/2012 care a fost tradus de ASRO (Organismul național de standardizare din România), are același statut ca versiunile oficiale și a fost publicat cu permisiunea CEN (Organizația Comună Europeană de Standardizare).

De asemenea, având în vedere calitatea oficială a Asociației de Acreditare din România — RENAR de organism național de acreditare, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 și al Ordonanței Guvernului nr. 23/2009 privind activitatea de acreditare a organismelor de evaluare a conformității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 256/2011, acesta a fost consultat cu privire la conținutul documentului intitulat „Cerințe suplimentare pentru acreditarea organismelor de certificare în temeiul art. 43 din Regulamentul (UE) 2016/679”.

CAPITOLUL II

Scopul

Acest document conține cerințe suplimentare la EN-ISO/IEC 17065/2012 pentru evaluarea competenței, funcționării consecvente și imparțialității organismelor de certificare a protecției datelor.

Domeniul de aplicare al EN-ISO/IEC 17065/2012 se aplică în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679. Orientările privind acreditarea și certificarea oferă informații suplimentare. Domeniul de aplicare al unui mecanism de certificare

(de exemplu, certificarea operațiunilor de prelucrare a serviciilor cloud) va fi luat în considerare în evaluarea de către RENAR și ANSPDCP în timpul procesului de acreditare, în special în ceea ce privește criteriile, expertiza și metodologia de evaluare. Domeniul larg de aplicare al EN-ISO/IEC 17065/2012 care acoperă produsele, procesele și serviciile nu trebuie să diminueze sau să înlocuiască cerințele Regulamentului (UE) 2016/679, de exemplu, un mecanism de guvernare nu poate fi singurul element al unui mecanism de certificare, deoarece certificarea trebuie să includă prelucrarea datelor cu caracter personal, adică operațiunile de prelucrare. În conformitate cu art. 42 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, certificarea se aplică numai operațiunilor de prelucrare ale operatorilor și ale persoanelor împuternicite de operatori.

CAPITOLUL III

Definiții

În contextul prezentului document se aplică termenii și definițiile din îndrumările privind acreditarea (Orientările Comitetului european pentru protecția datelor 4/2018) și certificarea (Orientările Comitetului european pentru protecția datelor 1/2018), iar acestea au întâietate față de definițiile oferite de standardul EN-ISO/IEC 17065/2012.

Pentru a facilita o înțelegere comună, principalele definiții sunt prezentate mai jos:

— *certificare*: evaluarea și atestarea imparțială efectuate de o parte terță conform căreia îndeplinirea criteriilor de certificare a fost demonstrată în contextul certificării în conformitate cu art. 42 și 43 din Regulamentul (UE) 2016/679 cu privire la operațiunile de prelucrare de către operatori și persoanele împuternicite de operatori;

— *acreditare*: atestarea terților legată de activitățile unui organism de evaluare a conformității care transmite o demonstrație formală a competenței sale de a efectua certificarea în conformitate cu art. 42 și 43 din Regulamentul (UE) 2016/679. Acesta este rezultatul procesului de evaluare pentru un organism de certificare de succes (ca parte a procesului de acreditare);

— *organism de certificare*: organisme terțe de evaluare a conformității care operează scheme de certificare;

— *criterii de certificare*: criteriile pe baza cărora se realizează o certificare pentru o anumită schemă de certificare;

— *schema de certificare*: un sistem de certificare legat de anumite produse, procese și servicii cărora li se aplică aceleași cerințe, norme și proceduri. Aceasta include în principal criteriile de certificare și metodologia de evaluare;

— *mechanism de certificare*: sistemul prin care un operator sau o persoană împuternicită de operator devine certificat/ă. Este un sistem de certificare aprobat, care este disponibil solicitantului cu un set de proceduri existente. Este un serviciu furnizat de un organism de certificare acreditat pe baza criteriilor aprobate și a metodologiei de evaluare;

— *obiectivul evaluării (target of evaluation — ToE)*: obiectul certificării. În cazul certificării, acestea vor fi operațiunile de prelucrare relevante pe care operatorul sau persoana împuternicită de operator le aplică pentru a fi evaluate și certificate;

— *solicitant*: organizația care a solicitat certificarea operațiunilor sale de prelucrare;

— *client*: organizația care a fost certificată.

CAPITOLUL IV

Cerințe generale privind acreditarea**4.1 Aspecte legale și contractuale****4.1.1 Responsabilitate legală**

Un organism de certificare trebuie să poată demonstra (în orice moment) Asociației de Acreditare din România — RENAR că dispune de proceduri actualizate care demonstrează conformitatea cu responsabilitățile juridice stabilite în condițiile de acreditare, inclusiv cerințele suplimentare referitoare la aplicarea Regulamentului (UE) 2016/679. Trebuie reținut faptul că, întrucât organismul de certificare este el însuși un operator de date/o persoană împuternicită de către un operator, acesta trebuie să poată demonstra existența unor proceduri și măsuri conforme cu Regulamentul (UE) 2016/679, în mod specific pentru controlul și prelucrarea datelor cu caracter personal ale organizației-client ca parte a procesului de certificare.

ANSPDCP poate decide să adauge alte cerințe și proceduri pentru a verifica dacă organismele de certificare respectă dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 înainte de acreditare.

4.1.2 Acord de certificare

În plus față de cerințele prevăzute în EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să demonstreze că acordul său de certificare (contractul dintre organismul de certificare și client):

1. impune solicitantului să respecte întotdeauna atât cerințele de certificare generale în sensul pct. 4.1.2.2 lit. (a) din EN-ISO/IEC 17065/2012, cât și criteriile aprobate de ANSPDCP sau de Comitetul european pentru protecția datelor, în conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. (b) și art. 42 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2016/679;

2. impune solicitantului să asigure transparența deplină pentru ANSPDCP în ceea ce privește procedura de certificare, inclusiv aspectele confidențiale din perspectivă contractuală legate de respectarea protecției datelor, în temeiul art. 42 alin. (7) și al art. 58 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2016/679;

3. nu reduce responsabilitatea solicitantului în ceea ce privește respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 și nu aduce atingere sarcinilor și competențelor ANSPDCP, în conformitate cu art. 42 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2016/679;

4. impune solicitantului să furnizeze organismului de certificare toate informațiile și să permită acestuia accesul la activitățile sale de prelucrare necesare pentru desfășurarea procedurii de certificare, în temeiul art. 42 alin. (6) din Regulamentul (UE) 2016/679;

5. impune solicitantului să respecte termenele-limită și procedurile aplicabile. Acordul de certificare trebuie să stipuleze că termenele-limită și procedurile care rezultă, de exemplu, din programul de certificare sau din alte reglementări trebuie să fie respectate și asumate;

6. stabilește regulile privind validitatea, reînnoirea și retragerea certificării, în conformitate cu art. 42 alin. (7) și art. 43 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2016/679, inclusiv normele care stabilesc intervalele adecvate pentru reevaluare sau examinare (regularitate), în conformitate cu art. 42 alin. (7) din Regulamentul (UE) 2016/679;

7. permite organismului de certificare să publice toate informațiile necesare pentru acordarea sau retragerea certificării, în temeiul art. 42 alin. (8) și al art. 43 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2016/679;

8. include norme privind măsurile de precauție necesare pentru investigarea reclamațiilor; conține, de asemenea, declarații explicite privind structura și procedura pentru gestionarea reclamațiilor, în conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2016/679;

9. stabilește consecințele pentru clientul organismului de certificare în cazul în care acreditarea organismului de certificare a fost suspendată sau retrasă și acest lucru are impact asupra clientului, precum și pașii care trebuie luați;

10. impune solicitantului să informeze organismul de certificare în eventualitatea unor modificări semnificative legate de situația sa de fapt sau juridică și în privința produselor, proceselor și serviciilor sale vizate de certificare.

4.1.3 Utilizarea sigiliilor și mărcilor în domeniul protecției datelor

CertIFICATELE, sigiliile și mărcile se utilizează numai în conformitate cu art. 42 și 43 din Regulamentul (UE) 2016/679 și cu îndrumările privind acreditarea și certificarea.

O copie a sigiliului/mărcii/logoului va fi furnizată ANSPDCP.

4.2 Managementul imparțialității

Organismul de acreditare (RENAR) asigură că, în plus față de cerința de la pct. 4.2. din EN-ISO/IEC 17065/2012,

1. organismul de certificare respectă cerințele suplimentare ale ANSPDCP [în temeiul art. 43 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2016/679]:

a) în conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul (UE) 2016/679, oferă dovezi separate ale independenței sale. Aceasta se aplică îndeosebi dovezilor referitoare la finanțarea organismului de certificare în măsura în care aceasta are legătură cu asigurarea imparțialității;

b) sarcinile și obligațiile sale nu conduc la un conflict de interese în temeiul art. 43 alin. (2) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2016/679;

2. organismul de certificare nu are o legătură relevantă cu clientul pe care îl evaluează, spre exemplu organismul de certificare nu ar trebui să aparțină aceluiași grup de companii și nici nu ar trebui controlat în vreun fel de clientul pe care îl evaluează.

4.3 Răspundere juridică și finanțare

În plus față de cerința de la pct. 4.3.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de acreditare (RENAR) asigură periodic că organismul de certificare dispune de măsuri adecvate (de exemplu, asigurare sau rezerve) pentru a-și acoperi obligațiile în regiunile geografice în care operează.

Organismul de certificare trebuie să își demonstreze stabilitatea și independența financiară. Organismul de certificare trebuie să aibă o asigurare de răspundere civilă adecvată domeniului de activitate. Valoarea asigurării de răspundere civilă trebuie să fie stabilită pe baza rezultatelor evaluării riscurilor care decurg din activitățile sale.

4.4 Condiții nediscriminatorii

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

4.5 Confidențialitate

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

4.6 Informații disponibile public

În plus față de cerința de la pct. 4.6 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de acreditare (RENAR) solicită organismului de certificare să asigure cel puțin ca:

1. toate versiunile (actuale și anterioare) ale criteriilor aprobate utilizate în sensul art. 42 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2016/679 să fie publicate și ușor de accesat de către public, la fel ca toate procedurile de certificare care indică, în general, perioada respectivă de validitate. Forma de publicare trebuie să fie adecvată pentru a informa publicul într-un mod cât mai cuprinzător. Acest lucru este de obicei garantat prin formularul electronic;

2. informațiile privind procedurile de soluționare a reclamațiilor și căile de atac să fie puse la dispoziția publicului în temeiul art. 43 alin. (2) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2016/679. În același timp, această obligație de publicare nu se referă numai la incidente specifice, ci și la structura și procedura de gestionare a reclamațiilor de către organismul de certificare. Informațiile care sunt făcute publice se referă doar la statistici sau alte tipuri de informații anonimizate.

CAPITOLUL V

Cerințe referitoare la structură**5.1 Structura organizațională și managementul de cel mai înalt nivel**

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

5.2 Mecanismul pentru asigurarea imparțialității

În plus, potrivit cap. 5.2 (capitolele 5.1.1 și 5.2) din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să demonstreze ANSPDCP, în cadrul procedurii de acreditare, faptul că mecanismul de asigurare a independenței îndeplinește cerințele art. 43 alin. (2) lit. (a) și (e) din Regulamentul (UE) 2016/679 și că sarcinile și obligațiile sale nu conduc la un conflict de interese. Independența înseamnă că organismul de certificare în cauză poate acționa fără instrucțiuni și presiuni, iar stabilitatea financiară este asigurată.

CAPITOLUL VI

Cerințe referitoare la resurse**6.1 Personalul organismului de certificare**

În plus față de cerința din capitolul 6 al EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de acreditare (RENAR) se asigură, pentru fiecare organism de certificare, că personalul acestuia:

1. deține expertiză adecvată și continuă demonstrată (cunoștințe și experiență) în ceea ce privește protecția datelor, în temeiul art. 43 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679;

2. dispune de independență și expertiză continuă în legătură cu obiectul certificării, în temeiul art. 43 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul (UE) 2016/679, și nu se află în conflict de interese, în temeiul art. 43 alin. (2) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2016/679;

3. se angajează să respecte criteriile menționate la art. 42 alin. (5), în temeiul art. 43 alin. (2) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2016/679;

4. dispune de cunoștințe și experiență relevante și adecvate în ceea ce privește aplicarea legislației în materie de protecție a datelor;

5. dispune de cunoștințe și experiență relevante și adecvate în ceea ce privește măsurile tehnice și organizatorice relevante de protecție a datelor;

6. poate demonstra că deține experiență în domeniile menționate în cerințele suplimentare prevăzute la subpct. 1, 4 și 5.

În cazul personalului care deține expertiză tehnică:

— trebuie să aibă o calificare într-un domeniu relevant de expertiză tehnică cel puțin la nivelul 6 CEC¹ sau un titlu protejat recunoscut (de exemplu, dovada experienței, contractele anterioare, atestarea de către angajatorii anteriori) în profesia reglementată relevantă sau deține experiență profesională semnificativă;

— personalul responsabil de deciziile de certificare trebuie să aibă experiență profesională semnificativă în identificarea și punerea în aplicare a măsurilor de protecție a datelor; aceasta poate fi dovedită cu documente referitoare la calificări profesionale adecvate, cursuri etc., care să ateste calificările sau competențele necesare, în măsura în care sunt relevante;

— personalul responsabil de evaluări trebuie să dețină și să demonstreze cel puțin doi ani de experiență profesională în protecția datelor, precum și cunoștințe tehnice și experiență în ceea ce privește proceduri similare (de exemplu, certificări/audituri, dovada experienței, contractele anterioare, atestarea de către angajatorii anteriori); acestea pot fi dovedite cu documente referitoare la calificări profesionale adecvate, cursuri etc., care să ateste calificările sau competențele necesare, în măsura în care sunt relevante.

Personalul trebuie să demonstreze că își menține cunoștințele specifice domeniului (competențele tehnice și de audit) printr-o dezvoltare profesională continuă.

În cazul personalului care deține expertiză juridică:

— trebuie să aibă studii juridice în cadrul unei universități din UE sau al unei universități recunoscute de stat, pe o perioadă de cel puțin opt semestre, inclusiv diplomă de master (LL. M. — A Master of Laws degree) sau echivalentul acesteia ori experiență profesională semnificativă;

— personalul responsabil de deciziile de certificare trebuie să dețină și să demonstreze o experiență profesională semnificativă în domeniul privind protecția datelor; aceasta poate fi dovedită cu documente referitoare la calificări profesionale adecvate, cursuri etc., care să ateste calificările sau competențele necesare;

— personalul responsabil de evaluări trebuie să demonstreze cel puțin doi ani de experiență profesională în domeniul privind protecția datelor și cunoștințe și experiență în ceea ce privește procedurile comparabile (de exemplu, certificări/audituri, dovada experienței, contractele anterioare, atestarea de către angajatorii anteriori); acestea pot fi dovedite cu documente referitoare la calificări profesionale adecvate, cursuri etc., care să ateste calificările sau competențele necesare.

Personalul trebuie să demonstreze că își menține competențele specifice domeniului (competențele tehnice și/sau juridice), precum și de audit printr-o formare profesională continuă.

6.2 Resurse pentru evaluare

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

CAPITOLUL VII

Cerințe referitoare la proces**7.1 Generalități**

În plus față de cerința din capitolul 7.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de acreditare (RENAR) are obligația de a asigura următoarele:

1. organismele de certificare respectă cerințele suplimentare ale autorității de supraveghere competente [în temeiul art. 43 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2016/679] atunci când depun cererea, astfel încât sarcinile și obligațiile să nu conducă la un conflict de interese, în temeiul art. 43 alin. (2) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2016/679;

2. informează autoritățile de supraveghere competente relevante înainte ca un organism de certificare să înceapă să utilizeze un sigiliu european privind protecția datelor într-un stat membru nou dintr-un punct de lucru.

7.2 Solicitare

În plus față de cerința de la capitolul 7.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012, obiectivul evaluării (ToE) trebuie să fie descris în detaliu în cerere. Aceasta include, de asemenea, interfețe și transferuri către alte sisteme și organizații, protocoale și alte elemente de asigurare. De asemenea, cererea trebuie să specifice dacă se recurge la persoane împuternicite de către operatori și, în cazul în care persoanele împuternicite de către operatori au calitatea de solicitant, responsabilitățile și sarcinile acestora trebuie descrise, iar cererea trebuie să conțină contractul (contractele) relevant(e) dintre operatori și persoanele împuternicite de către operatori.

¹ A se vedea instrumentul de comparare a cadrelor de calificări la adresa <https://ec.europa.eu/ploteus/ro/compare>

În plus, cererea trebuie să specifice dacă operatorii asociații sunt implicați în prelucrare și, în cazul în care operatorii asociații sunt solicitanții, responsabilitățile și sarcinile lor trebuie descrise, iar cererea trebuie să conțină aranjamentele convenite.

Operatorul și persoana împuternicită de operator au dreptul să solicite certificarea, având în vedere că posibilitatea persoanelor împuternicite de operator de a fi certificate va depinde de domeniul de aplicare al schemei de certificare.

7.3 Analiza solicitării

În plus față de capitolul 7.3 din EN-ISO/IEC 17065/2012, în acordul de certificare trebuie să fie prevăzute metode de evaluare obligatorii în ceea ce privește obiectul evaluării și luând în considerare legea privind protecția datelor aplicabilă clientului. Totodată, evaluarea de la capitolul 7.3 litera (e) din EN-ISO/IEC 17065/2012 privind existența unui nivel suficient de expertiză trebuie să țină seama atât de expertiza tehnică, cât și de cea juridică în domeniul protecției datelor, în măsura adecvată.

7.4 Evaluare

În plus față de capitolul 7.4 din EN-ISO/IEC 17065/2012, mecanismele de certificare trebuie să descrie metode de evaluare suficiente pentru evaluarea conformității operațiunii (operațiunilor) de prelucrare cu criteriile de certificare, inclusiv, de exemplu, după caz:

1. o metodă de evaluare a necesității și proporționalității operațiunilor de prelucrare în legătură cu scopul lor și persoanele vizate respective;

2. o metodă de evaluare a acoperirii, alcătuirii și evaluării tuturor riscurilor avute în vedere de către operator și persoana împuternicită de către operator în ceea ce privește consecințele juridice în temeiul art. 30, 32, 35 și 36 din Regulamentul (UE) 2016/679, precum și definiția măsurilor tehnice și organizatorice în temeiul art. 24, 25 și 32 din Regulamentul (UE) 2016/679, în măsura în care articolele menționate mai sus se aplică domeniului certificării (inclusiv obiectului certificării); și

3. o metodă de evaluare a măsurilor de remediere, inclusiv garanții, elemente de protecție și proceduri, pentru asigurarea protecției datelor cu caracter personal în contextul prelucrării care urmează să fie atribuite domeniului certificării (inclusiv obiectului certificării), precum și pentru demonstrarea faptului că cerințele juridice, astfel cum sunt prevăzute în criterii, sunt respectate; și

4. documentarea metodelor și constatărilor.

Organismul de certificare trebuie să se asigure că aceste metode de evaluare sunt standardizate și aplicabile în mod general. Aceasta înseamnă că se utilizează metode de evaluare similare pentru domenii de certificare (inclusiv obiecte ale certificării) similare. Orice abatere de la această procedură trebuie justificată de organismul de certificare.

În plus față de pct. 7.4.2 din ISO/IEC 17065/2012, ar trebui să se permită ca evaluarea să fie efectuată de experți externi care au fost recunoscuți de organismul de certificare. De asemenea, organismul de certificare își va păstra responsabilitatea pentru luarea deciziilor, chiar și atunci când folosește experți externi.

În plus față de capitolul 7.4.5 din EN-ISO/IEC 17065/2012, trebuie să se impună ca certificarea protecției datelor în conformitate cu art. 42 și 43 din Regulamentul (UE) 2016/679, care acoperă deja o parte din obiectul certificării, să poată fi inclusă într-o certificare curentă. Cu toate acestea, nu va fi suficient înlocuirea completă a evaluărilor (parțiale). Organismul de certificare are obligația de a verifica respectarea criteriilor. Recunoașterea necesită, în orice caz, disponibilitatea unui raport de evaluare complet sau a informațiilor care să permită o evaluare a activității de certificare existente și a rezultatelor acesteia. O declarație de certificare sau atestată de certificare similare nu trebuie considerate suficiente pentru a înlocui un raport.

Certificările existente pot fi luate în considerare în mod special după cum urmează:

1. Certificarea privind protecția datelor în conformitate cu art. 42 din Regulamentul (UE) 2016/679, în cazul în care părți ale obiectului de certificare au fost deja certificate de către un organism de certificare acreditat, poate fi considerată o evaluare parțială.

2. Cu toate acestea, certificările privind protecția datelor conform art. 42 din Regulamentul (UE) 2016/679 nu sunt acceptabile pentru a înlocui complet evaluările (parțiale). Organismul de certificare continuă să fie obligat să verifice conformitatea actuală cu cerințele (certificatului depus), cel puțin aleatoriu, și să evalueze certificările existente. Nu rezultă efecte asupra perioadei de valabilitate a certificării prezentate.

3. Perioada de validitate a certificatelor trebuie documentată și păstrată disponibilă în conformitate cu capitolul 7.7 din EN-ISO/IEC 17065/2012.

În plus față de capitolul 7.4.6 din EN-ISO/IEC 17065/2012, trebuie să se impună ca organismul de certificare să stabilească în detaliu, în cadrul mecanismului său de certificare, modul în care, prin datele solicitate la capitolul 7.4.6, clientul (solicitantul certificării) este informat cu privire la neconformitățile din cadrul unui mecanism de certificare. În acest context, trebuie să se definească cel puțin natura și calendarul acestor date.

În plus față de capitolul 7.4.9 din EN-ISO/IEC 17065/2012, trebuie să se impună ca documentația să fie pusă integral la dispoziția ANSPDCP, la cerere.

Documentația trebuie să fie complet accesibilă în timpul procedurii de acreditare și în orice moment, la cererea ANSPDCP.

7.5 Analiză

În plus față de capitolul 7.5 din EN-ISO/IEC 17065/2012, sunt necesare proceduri de acordare, de examinare periodică și de revocare a certificărilor respective în temeiul art. 43 alin. (2) și (3).

7.6 Decizia de certificare

În plus față de capitolul 7.6.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să stabilească în detaliu, în cadrul procedurilor sale, modul în care sunt asigurate independența și responsabilitatea cu privire la deciziile de certificare individuale.

În plus față de capitolul 7.6.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să precizeze în detaliu criteriile sale, cum sunt asigurate independența și responsabilitatea față de deciziile de certificare.

În conformitate cu capitolul 7.8 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să publice o scurtă evaluare publică a rezultatului certificării.

Organismul de certificare informează ANSPDCP cu privire la certificare. Informațiile scrise trebuie să includă numele clientului, descrierea obiectului certificării și o scurtă evaluare publică. Această activitate de informare a ANSPDCP se realizează în scop de transparență și nu implică acțiuni din partea ANSPDCP.

În plus față de capitolul 7.6.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012, decizia privind certificarea trebuie să fie luată de șeful organismului de certificare sau de o persoană calificată desemnată direct de acesta. În acest sens, trebuie să se respecte capitolul 7.6.3 din EN-ISO/IEC 17065/2012. Evaluarea poate fi realizată de experți, recunoscuți anterior de organismul de certificare, așa cum este descris în plus față de capitolul 7.4.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012.

În plus față de pct. 7.6.6 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să precizeze în criteriile sale modul în care clientul va fi informat despre decizia de a nu acorda certificarea. În plus, trebuie să informeze clientul privind posibilitatea de a cere reconsiderarea deciziei organismului de certificare în cazul menționat mai sus și procedura pe care trebuie să o respecte clientul.

7.7 Documentație de certificare

În plus față de capitolul 7.7.1 litera (e) din EN-ISO/IEC 17065/2012 și în conformitate cu art. 42 alin. (7) din Regulamentul (UE) 2016/679, perioada de validitate a certificatelor emise de organismul de certificare trebuie să nu depășească trei ani.

În plus față de capitolul 7.7.1 litera (e) din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să documenteze perioada de monitorizare în sensul capitolului 7.9 din EN-ISO/IEC 17065/2012.

În plus față de capitolul 7.7.1 litera (f) din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să precizeze domeniul certificării în documentația certificării (indicând statutul versiunii sau caracteristici similare, dacă este aplicabil).

7.8 Registrul produselor certificate

În plus față de capitolul 7.8 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să mențină informațiile privind produsele, procesele și serviciile certificate disponibile pe plan intern și pentru public. Organismul de certificare va pune la dispoziția publicului o sinteză a raportului de evaluare. Scopul acestei sinteze este de a contribui la asigurarea transparenței în ceea ce privește elementele certificate și modul în care au fost evaluate. Aceasta va explica aspecte precum:

- domeniul certificării și o descriere pertinentă a obiectului certificării (obiectivul evaluării);
- criteriile de certificare respective (inclusiv versiunea sau statutul funcțional);
- metodele de evaluare și testele efectuate, precum și
- rezultatul (rezultatele).

În plus, informațiile trebuie să includă:

- datele de contact ale solicitantului (persoană juridică sau fizică);
- un număr de înregistrare;
- data certificării și data expirării certificatului;
- informații despre certificarea inițială sau recertificare;
- informații despre posibilele activități de supraveghere pentru a păstra certificarea; precum și
- posibila implicare a evaluatorilor externi.

În plus față de capitolul 7.8 din EN-ISO/IEC 17065/2012 și în temeiul art. 43 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2016/679, organismul de certificare informează autoritățile de supraveghere competente cu privire la motivele pentru acordarea sau retragerea certificării solicitate.

7.9 Supraveghere

În plus față de capitolele 7.9.1, 7.9.2 și 7.9.3 din EN-ISO/IEC 17065/2012 și în conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2016/679, organismul de certificare trebuie să impună ca măsurile de monitorizare periodică să fie obligatorii pentru menținerea certificării.

Supravegherea trebuie efectuată cel puțin o dată pe an. Cu toate acestea, ar trebui să existe o abordare bazată pe riscuri pentru a identifica dacă, în cazuri specifice, activitățile de supraveghere trebuie să se desfășoare de mai multe ori pe an.

Procedura și acordul de certificare cu clientul trebuie să fie demonstrate în orice moment pe parcursul perioadei de valabilitate a acreditării și la cererea autorităților de supraveghere pentru protecția datelor.

7.10 Modificări care afectează certificarea

În plus față de capitolele 7.10.1 și 7.10.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012, modificările cu impact asupra certificării care trebuie luate în considerare de organismul de certificare includ: modificări ale legislației privind protecția datelor sau ale stadiului tehnicii, adoptarea de acte delegate ale Comisiei Europene în conformitate cu art. 43 alin. (8) și (9) din Regulamentul (UE) 2016/679, documente adoptate ale Comitetului european pentru protecția datelor și decizii ale instanțelor judecătorești legate de protecția datelor. Procedurile legate de modificări pot include

aspecte precum: perioadele de tranziție, procesele de aprobare cu ANSPDCP, reevaluarea domeniului certificării (inclusiv obiectul certificării) și măsuri adecvate de revocare a certificării, în cazul în care operațiunea de prelucrare certificată nu mai respectă criteriile actualizate.

Pe lângă capitolul 7.10.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare definește în schema sa de certificare:

- care modificări necesită o notificare și, dacă este cazul, o ajustare pentru client;
- care sunt metodele de evaluare de către organismul de certificare într-un astfel de caz; și
- ce termene există pentru implementarea măsurilor pentru a menține certificarea existentă.

Dincolo de acest aspect, organismul de certificare definește modul în care se asigură că sunt efectuate audituri comparabile în proceduri de certificare comparabile dacă cerințele de certificare se modifică.

În plus, organismul de certificare definește, de asemenea, ce măsuri și procese trebuie luate dacă auditul duce la concluzia că certificarea nu poate fi menținută. Măsurile corespunzătoare și procesele corespunzătoare sunt puse în aplicare și menținute la dispoziție de către conducerea organismului de certificare.

În plus față de capitolul 7.10.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare va defini în schema sa de certificare în ce cazuri și în ce fel clientul trebuie să furnizeze organismului de certificare informații (în cazul modificărilor inițiate de client). Acesta este întotdeauna cazul, cel puțin atunci când au apărut modificări în obiectul certificării cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, modificări în mediul operațional și/sau modificări în contextul aplicației sau modificări în alte condiții-cadru care sunt relevante pentru declarația de certificare. Aceasta se aplică în special modificărilor standardelor legale pertinente privind obiectul certificării, precum și modificărilor tehnologiei de ultimă generație care au fost determinate de client. În acest caz, orice măsuri inițiate prin notificare trebuie definite de organismul de certificare și de client. De asemenea, organismul de certificare definește modul de asigurare a luării unor măsuri comparabile în cazuri comparabile. De asemenea, organismul de certificare are obligația să ia în considerare modificările notificate de client pe baza pct. 7.10.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012. În plus, măsurile corespunzătoare și procesele corespunzătoare sunt puse în aplicare și menținute la dispoziție de către conducerea organismului de certificare.

7.11 Încetarea, reducerea, suspendarea sau retragerea certificării

În plus față de capitolul 7.11.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să informeze imediat, în scris, ANSPDCP și organismul național de acreditare (RENAR), după caz, cu privire la măsurile adoptate și menținerea, restrângerea, suspendarea certificării în așteptarea acțiunilor de remediere efectuate de client și retragerea certificării.

În conformitate cu art. 58 alin. (2) lit. (h) din Regulamentul (UE) 2016/679, i se impune organismului de certificare să accepte deciziile și ordinele autorității de supraveghere competente de a retrage sau a nu emite certificarea pentru un client (solicitant) în cazul în care cerințele de certificare nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite.

7.12 Înregistrări

Organismul de certificare trebuie să păstreze toată documentația completă, inteligibilă, actualizată și adecvată pentru a face obiectul unui audit.

Aceasta se aplică atât procedurilor de certificare finalizate fără un rezultat pozitiv, procedurilor de certificare finalizate cu un rezultat pozitiv, cât și procedurilor de certificare în curs. În procedurile de certificare în curs, criteriile de certificare care sunt îndeplinite și care nu sunt îndeplinite trebuie să fie evidente.

În plus, organismul de certificare trebuie să păstreze statistici privind procedurile finalizate și încheiate.

În plus față de capitolul 7.12.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, toate înregistrările referitoare la procesul de certificare se păstrează încă trei ani în plus față de perioada de validitate a certificării și după finalizarea acordului de certificare. În cazul disputelor dintre organismul de certificare și client sau dintre client și ANSPDCP, această perioadă poate fi prelungită peste perioada de valabilitate a certificării până la încheierea acestei proceduri.

7.13 Reclamații și căi de atac

În plus față de capitolul 7.13.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, trebuie să i se impună organismului de certificare să definească:

- cine poate depune reclamații sau prezenta obiecțiuni;
- cine le prelucrează la nivelul organismului de certificare;
- ce verificări au loc în acest context; și
- posibilitățile de consultare a părților interesate.

În plus față de capitolul 7.13.2 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să definească:

- cum și cui o astfel de confirmare trebuie transmisă;
- termenele-limită pentru aceasta; și
- procesele care urmează să fie inițiate ulterior.

În plus față de capitolul 7.13.1 din EN-ISO/IEC 17065/2012, organismul de certificare trebuie să definească modul în care este asigurată separarea între activitățile de certificare și soluționare a reclamațiilor și căilor de atac.

CAPITOLUL VIII

Cerințele sistemului de management

O cerință generală privind sistemul de gestionare în conformitate cu capitolul 8 din EN-ISO/IEC 17065/2012 constă în faptul că punerea în aplicare a tuturor cerințelor din capitolele precedente în sfera de aplicare a mecanismului de certificare de către organismul de certificare acreditat este documentată, evaluată, controlată și monitorizată în mod independent.

Principiul de bază al gestionării este acela de a defini un sistem potrivit căruia obiectivele sale sunt stabilite cu eficacitate și eficiență, în mod specific: punerea în aplicare a serviciilor de certificare — prin intermediul unor specificații adecvate. Aceasta necesită transparența și posibilitatea verificării punerii în aplicare a cerințelor de acreditare de către organismul de certificare și conformitatea permanentă a acestuia.

În acest scop, sistemul de gestionare trebuie să specifice o metodologie care să îndeplinească și să controleze aceste cerințe, în conformitate cu normele privind protecția datelor și în vederea verificării constante a acestora împreună cu organismul acreditat însuși.

Aceste principii de gestionare și punerea lor documentată în aplicare trebuie să fie transparente și să fie publicate de către organismul de certificare acreditat în baza procedurii de acreditare în temeiul art. 58 din Regulamentul (UE) 2016/679 și, ulterior, la cererea ANSPDCP, în orice moment în timpul unei investigații sub forma unor controale privind protecția datelor în temeiul art. 58 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2016/679, sau a unei examinări a certificărilor emise în conformitate cu art. 42 alin. (7) din Regulamentul (UE) 2016/679, în temeiul art. 58 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2016/679.

În special, organismul de certificare acreditat trebuie să publice în permanență și în mod continuu certificările efectuate și bazele acestora (sau mecanismele ori schemele de certificare), durata valabilității certificărilor și care sunt cadrele și condițiile aplicabile [considerentul 100 din Regulamentul (UE) 2016/679].

8.1 Opțiuni

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.2 Documentația generală a sistemului de management

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.3 Controlul documentelor

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.4 Controlul înregistrărilor

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.5 Analiza efectuată de management

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.6 Audituri interne

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.7 Acțiuni corective

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

8.8 Acțiuni preventive

Se aplică cerințele EN-ISO/IEC 17065/2012.

CAPITOLUL IX

Alte cerințe suplimentare

9.1 Actualizarea metodelor de evaluare

Organismul de certificare stabilește proceduri pentru ghidarea actualizării metodelor de evaluare, care trebuie aplicate în contextul evaluării prevăzute la pct. 7.4. Actualizarea trebuie să aibă loc pe parcursul modificărilor în ceea ce privește cadrul juridic, riscul (riscurile) relevant(e), nivelul de dezvoltare și costurile de punere în aplicare a măsurilor tehnice și organizatorice.

9.2 Menținerea expertizei

Organismele de certificare stabilesc proceduri pentru a asigura formarea angajaților lor în vederea actualizării competențelor acestora, ținând seama de evoluțiile enumerate la pct. 9.1.

9.3 Responsabilități și competențe

9.3.1 Comunicarea între organismele de certificare și clienții lor

Se instituie proceduri pentru punerea în aplicare a procedurilor și structurilor de comunicare adecvate între organismul de certificare și clientul acestuia. Acestea includ:

1. păstrarea documentației referitoare la sarcini și responsabilități de către organismul de certificare acreditat, în scopul:

- cererilor de informații sau
- pentru a permite contactul în eventualitatea unei plângeri legate de o certificare;

2. menținerea unui proces de solicitare în scopul:

- informării cu privire la statutul solicitării;
- evaluării efectuate de ANSPDCP cu privire la:
  - feedback;
  - deciziile ANSPDCP.

9.3.2 Documentarea activităților de evaluare

Nu sunt stabilite cerințe suplimentare.

9.3.3 Gestionarea soluționării plângerilor

Se instituie o procedură de soluționare a plângerilor ca parte integrantă a sistemului de gestionare, care pune în aplicare, în mod special, cerințele de la pct. 4.1.2.2 lit. (c), pct. 4.1.2.2 lit. (j), pct. 4.6 lit. (d) și pct. 7.13 din ISO/IEC 17065/2012.

Plângerile și obiecțiunile relevante ar trebui împărțite cu ANSPDCP.

9.3.4 Gestionarea retragerilor

Procedurile aplicabile în eventualitatea suspendării sau retragerii acreditării sunt integrate în sistemul de gestionare al organismului de certificare, inclusiv notificările transmise clienților.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți pentru care a fost
depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale,
conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 27 iunie 2021**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA PRAHOVA	partid politic
2	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA SUCEAVA	partid politic
3	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA CĂLĂRAȘI	partid politic
4	PARTIDUL ALIANȚA LIBERALILOR ȘI DEMOCRAȚILOR — FILIALA CĂLĂRAȘI	partid politic
5	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA CĂLĂRAȘI	partid politic
6	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA BRAȘOV	partid politic
7	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA ARAD	partid politic
8	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA DOLJ	partid politic
9	PARTIDUL ALIANȚA LIBERALILOR ȘI DEMOCRAȚILOR — FILIALA BACĂU	partid politic
10	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA BACĂU	partid politic
11	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA HUNEDOARA	partid politic
12	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	partid politic
13	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA COVASNA	partid politic
14	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — ORGANIZAȚIA MEHEDINȚI	partid politic
15	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA SĂLAJ	partid politic
16	UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA TERITORIALĂ TREI SCAUNE	minoritate
17	DELINESCU FLORIN-SORIN	candidat independent

București, 7 iulie 2021.

Nr. 13.963.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

